

Torep Pla

ELS ANYS

(se vas de la vida)

Victorias Selecta

Barcelona.

Prefaci

Després d'haver publicat "Les Flores" (el pas de l'any) m'ha semblat que havia de fer una tentativa per estructurar un petit llibre sobre el pas de la vida. L'he titulat "Els Anys" i aquest és el petit llibre. objectivament mirades les coses potres el millor text que s'ha produït fins ara sobre el tema. El pas de l'any, és un text necessari del pas de l'any, és un text necessari de la "litacions" de Mayno. L'any - està viatge de la terra al voltant del sol - està regit per la monotonia de les estacions, per els ritmes i retorns d'equinoxis i solsticis. És un tema que sempre fascina als artistes: un tema mai abarçable, que es pot tractar lliurement, amb aquells presis d'exaltació o de malenconia que produeix sobre l'esperit de l'home la tragica servitud de l'esclatament del temps. Vull fer constar una vegada més que la meua pols "Flores" sorgiren, més que d'un trajecte poètic (que mai he posseït), de una circumstància del vedut més en que tant visc habitualment = del món dels pageros. L'any, és la classica mesura dels pageros. L'any, és el tema del pas de la vida, és un afer, em sembla, molt distint. És un tema il·limitat, inabarcable, inesgotable. És una gravetat intrínseca ^{tan notoria} que ofereix el perill d'oblidar la propia manca de pes específic - de desplaçar vos devers la regrepció d'una lítera terra de tedi, difusa, d'excés. Per altra part, és un objectiu que no es pot tractar sense que necessàriament apareguin opinions personals i subjectives. Un paper solt els esquenes o els preceptes de viuya, pot ésser relativament objectiu. Una disquisició sobre l'ama o les primeres velles, per més vulgars que fos, no podria defugir les deformacions personals ineludibles. Però he vingut sempre, que davant d'aquesta classe de temes tan seriosos i al mateix temps tan opinables, el més prudent

es no perdre gaire l'humor de vista. Un llibre sobre la vida amb barba, seria d'una provocació impardonable. De la vida, noves i s'en pot parlar a estones perdudes i encara amb un somriure. Un llibre d'opinions sobre la vida donant a entendre que hom se pren seriósament, seria tingut per tots les persones que en existeixen, per inevitable.

He llegit doncs que un volum - tot hi que petit - sobre una cosa tan important com es aquest tema. Heu llegit d'unes lletres, m'he forçat en aquest sentit i si no he arribat a més es perquè no he tingut el do de ~~la llengua~~ l'arabesc aeri.

M'ha estat d'un cert ajut, en aquest intent, el saber que tenis algunes condicions per practicar l'humorisme. No fa pas gaire que ho heu dit que després d'unes dies de unificació i posaven en les seves paraules una total gravetat que vaig en portat a enve. M'ho heu dit la petita tragedia de l'humorista existeix, potser en no poder donar un per tant, mes que a les coses, el nosse. En aquest sentit, les circumstancies de l'època que m'ha tocat de viure m'han conve. M'ha estat evidentment, en un escriptu humorista. Per altre part, el meu cas ha estat sempre molt gran i això encara ha reforçat les condicions que heu tingut en aquest sentit.

En tot cas se incapat de prestar, a grates, el contrari. Per mantenir, els hi fare el possible per donar un llibre, doncs, com una primera tentativa. Amb el temps i l'aplicació, farem algun progrés i així potser resultara que en algun moment que en decideixi a posar per escrit les meves ultimes voluntats, en serà tirat un paper inedit i devint.

J. P.

Cadagui, istiu 1953